

Aerangis kirkii

SYYSKUU 2007

© Teksti ja kuva Oili Pentinsaari

Alkuperä

Aerangis kirkiin luontainen kasvualue on itäisessä Afrikassa Kenian, Tansanian ja Mosambikin sekä Etelä-Afrikan Natalin rannikkoalueella.

Laji kasvaa rannikon pensastoissa sekä jokien matalissa reunuspuissa, liaaneissa ja pensaissa 450 metrin korkeudelle asti. Sen kasvupaikka on siten varjoisa, kostea ja lämmin.

Kuvaus

Aerangis kirkiin vastakkaiset lehdet kasvavat tiiviisti lähekkäin lyhyessä noin 5–6 cm:n pituisessa varressa. Lehdet voivat olla noin 15 cm:n pituiset ja 3 cm:n levyiset, mutta useimmiten huomattavasti pienemmät. Ne ovat tummanvihreät, hiukan nahkamaisen oloiset. Lehtien päät ovat halkinaiset, pyöreät ja usein alaspäin kaartuneet. Juuria on runsaasti.

Noin 17 cm pitkä kukintovarsi, joita voi olla useitakin samanaikaisesti, kasvaa lehden alta, ja siinä on 2–6 kukkaa, jotka avautuvat samaan suuntaan. Kukka on hohtavan valkoinen, tähtimäinen, halkaisijaltaan noin 4 cm. Suvulle tyypillinen kannus on 6–7,5 cm:n pituinen ja kaartuu usein eteenpäin. Kukista avautuu ensimmäisenä kukkavarren päässä oleva, joka on yleensä myös muita suurempi.

Oma kasvini

Kasvini tuli Saksasta Currelinin tarhalta kesällä 2006 pelkälle palikalle sellaisenaan kiinnitettynä. Syksyllä siihen kasvoi lyhyt kukintovarsi, johon avautui kaksi kukkaa.

Kasvi on ollut lasikossa edelleen samalla palikalla ja kasvattanut lisää lehtiä (nyt 11 kpl) sekä reippaasti juuria, jotka olen antanut kasvaa vapaina peittämättä niitä mitenkään sammaleella tai vastaavalla. Loppukesästä alkoi kasvaa kaksi kukintovartta, ja elokuun viimeisellä viikolla avautuivat ensimmäiset sirot, tähtimäiset kukat. Lasikkoni päivälämpötila nousee lamppujen lämmittämänä +25–28°C:seen laskeakseen yöksi 20°C:n tienoille, talvella muutaman asteen alemmaksikin. Ilmankosteus on päivisin noin 70 % ja nousee lämpötilan laskun myötä yöksi lähelle 100 %:a.

Kasvi riippuu lasikon puolivälissä, muiden kasvien varjossa.

Aerangis-suvun kasveja pidetään usein vaativina ja lyhytaikaisina kasvatettavina, ei kuitenkaan erittäin vaikeina. Kumpikin lähdekirjoista varoittaa joko yli- tai alikastelun vaaroista. Liikaa kasteltu kasvi menettää juurensa ja kuolee, liian vähän kasteltu taas lehtensä, ja tulos on sama. Tasapaino näiden väliltä tulee siis löytää. Kukinta-ajaksi Stewartin kirja antaa huhti-kesäkuun, mutta oloissani kukinta on siirtynyt syksyyn.

Lähteet

Stewart, Hermans, Campbell 2006: Angraecoid orchids, Timber Press, USA

Isobyl and Eric La Croix 1997: African orchids in the Wild and Cultivation, Timber Press, USA
